

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Але, обмежте час перебування в соціальних мережах. Не потрібно заходити і перевіряти оновлення щогодини, під час кожної вільної хвилини. Замість цього, вийдіть і прогуляйтесь, або просто посидьте з вимкненим монітором. Дайте своєму мозку відпочити від інформації.[4]

Читайте пізнавальні статті, вчіться новому, адже сучасний інтернет надає стільки прекрасних можливостей щодо отримання будь-якої інформації. І головне, інтернет, це не тільки соціальні мережі!

Список використаних джерел:

1. Вплив соціальних мереж на світогляд людини/ В.Н. Багрій. - Київ, 2016. - с.15
2. Діти та нові інформаційні технології/ М.А. Бондарська. -Збірник наукових праць Хмельницького інституту, 2012. - с.10-14.
3. Школярі та комп'ютерні ігри/ А.В. Федоров. - Таганрог: Видавництво Кучма, 2004. - с.418.
4. Педагогіка/ А.В. Федоров. - Видавництво РГ - Пресс, 2014. -с.2.

Мельниченко Д.В. курсант 1-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри теорії
держави та права, кандидат юридичних наук,
доцент **Пендюра М.М.**

КОРУПЦІЯ – ХВОРОБА СУСПІЛЬСТВА

«Корупція – то є духовна недуга» ці слова належать Єпископу Української греко-католицької церкви Любомиру Гузару. І справді, в усьому світі це явище визнано одним з найтяжчих «хвороб», що негативно впливають на життя кожної людини.

Корупція має різні форми: хабарі, дарунки, розкрадання бюджету, шантаж на сексуальній основі, зловживання особистим впливом і службовим становищем. У політиці – купівля голосів, незаконні надходження до виборчих фондів, лобіювання інтересів у парламенті шляхом пожертвування фракціям певних сум.[1]

Корупція поступово перетворюється з ординарного злочину на соціальну хворобу, порушуючи при цьому законні права та інтереси громадян.

Корупція - використання особою, зазначеною в частині першій статті 4 ЗУ Прозасади запобігання і протидії корупції, наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній в частині першій статті 4 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей.

Види корупції:

- *Хабарництво*: отримання особою в будь-якому вигляді винагороди (хабара) за виконання чи невиконання в інтересах того, хто дає хабара, чи в інтересах третьої особи будь-якої дії з використанням наданої їй влади чи службового становища;

- *Розкрадання*: умисне незаконне обернення певним способом чужого майна на свою користь або користь інших осіб із корисливих мотивів з використанням посадового становища;

- *Шахрайство*: поведінка, націлена на обман або введення в оману приватної або юридичної особи з метою особистої вигоди або вигоди третьої сторони;

- *Вимагання*: примушування приватної або юридичної особи сплатити гроші або надати інші цінності в обмін на певні дії або бездіяльність;

- *Зловживання*: зловживання владою або посадовим становищем, перевищення влади або посадових повноважень та інші посадові злочини, що вчиняються для задоволення корисливих чи інших особистих інтересів або інтересів інших осіб;

- *Кумівство*: перевага у наданні грошових коштів або іншого майна, переваг, пільг, послуг, нематеріальних активів наближеним особам, родичам, ін.

- *Інше*: використання інформації, одержаної під час виконання посадових обов'язків, у корисливих чи інших особистих інтересах, необґрунтована відмова у наданні відповідної інформації, несвоєчасне її надання, надання недостовірної чи неповної службової інформації; неправомірне втручання з використанням посадового становища у діяльність інших державних органів чи посадових осіб з метою перешкоджання виконанню ними своїх повноважень чи домагання прийняття неправомірного рішення.[2, с.1]

Відносини, що виникають у сфері запобігання корупції, регулюються Конституцією України, міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, Законом України «Про запобігання корупції» та іншими законами, а також прийнятими на їх виконання іншими нормативно-правовими актами.[3]

Кожному потрібно розпочати з себе. Люди звикли вирішувати свої проблеми через знайомих, гроші, дарунки, це породжує те, що інша сторона звикла до шахрайства, розкрадання, зловживання. Тож можна дійти до висновку, що це хвороба.

Список використаних джерел:

1. Крук О. Країна, яка поборолла корупцію [Електронний ресурс] / О. Крук // Персонал плюс. - 2009. - № 26 (328) Режим доступу : <http://www.personal-plus.net/328/5090.html>

2. CORRUPT UA мережа викривачів – Корупція [Електронний ресурс] Режим доступу : <http://corruptua.org/koruptsiya/>
Закон України «Про запобігання корупції» [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>

Когут Є.О. курсант 1-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри теорії
держави та права, кандидат юридичних наук,
доцент **Кривицький Ю.В.**

ІНСТИТУЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО РОЗУМІННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Становлення та функціонування громадянського суспільства завжди перебувало в центрі уваги представників суспільних наук, зокрема юридичних. Феномен громадянського суспільства є більш важливим гаслом ніж демократія, оскільки вказує на конкретні інституційні умови та історичний контекст. Як слушно стверджує А.М. Колодій, громадянське суспільство – це не стереотип, а ідея, яка отримує практичне втілення з урахуванням традицій, історії, менталітету народу [1, с.154]. Варто зазначити, що з проблематики громадянського суспільства накопичено значний обсяг наукових праць, що зумовлює об'єктивну необхідність в узагальненні основних підходів, а саме – інституційного, до розуміння природи громадянського суспільства. До найбільш змістовних праць із цього приводу належать наукові розвідки Є.В. Білозьорова, Ю.М. Бондаря, А.М. Колодія, А.Р. Крусян, Н.М. Оніщенко, О.В. Петришина, С.М. Тимченка, Н.В. Філик, М.М. Цимбалюка та ін.

Громадянське суспільство – це суспільство з розвиненими економічними, політичними, духовними та іншими відносинами і зв'язками, яке взаємодіє з державою та функціонує на засадах демократії і права. Розбудова громадянського суспільства є метою суспільного розвитку, засобом усебічного забезпечення інтересів, прав і свобод людини і громадянина [2, с. 108]. Громадянське суспільство – це об'єднання вільних індивідів і асоціацій громадян, що сформовані добровільно для забезпечення свободи та ініціативності особистості, прав, свобод та обов'язків людини і громадянина, задоволення інших загальних інтересів, і яке завдяки приватній власності в економічній сфері, демократії в політичній, плюралізму в духовній, справедливості у правовій зумовлює існування в абсолютній більшості так званого середнього прошарку, який здатен підпорядкувати громадянському суспільству демократичну, правову, соціальну державу [3, с. 13].